

Dr. Joel D. Wallach előadása

**A HALOTT
ORVOSOK
NEM
HAZUDNAK**

<http://egeszsegkore.tiensbazis.com/book/biokalciumok>

**Dr. Wallach egy igen népszerű orvos Amerikában,
akit 1991-ben Nobel-díjra jelöltek.**

(Egy moszkvai előadás szövege lett felvéve, a fordító megőrizte az előadó sajátos szóhasználatát.)

**Nagy öröömre szolgál, hogy találkozhattam
Önökkel.**

Én egy farmon nőttem fel, St. Louis nyugati részén. Az 50-es években elkezdünk marhákat tenyészteni. Ha ismerik a marhatenyésztést, bizonyára tudják, hogy a profithoz vezető egyetlen út önállóan megtermelni a kukoricát, a szójababot és a szénát. A malomban megőrölték ezeket, és rengeteg vitamint és ásványt adtak hozzájuk, így készült a marhatáp. Hat hónap múlva a marhákat piacra lehetett vinni. Gondosan szelektáltuk őket, a legjobb egyedeket magunknak hagytuk.

Az az érdekes, hogy miután ennyire gondosan, saját kezűleg készítettük a marhatápot, képzeljék el, sosem szedtük semmilyen ásványt és vitamint. Pedig fiatalok voltunk, és legalább 100 évig akartunk élni fájdalom és betegség nélkül.

Ez nagyon izgatott engem, és egyszer megkérdeztem az apámtól: „Mondd apa, nekünk miért nem ugyanúgy csinálod az ennivalót, mint a tehéneknek?” Apám nagyon bölcs gondolatot ajándékozott nekem, ő azt mondta: „Hallgass fiam, értékeld azt, hogy mindennap friss élelmiszerhez jutsz a farmról. Remélem érted.” Természetesen többet nem zaklattam őt, mert nem akartam, hogy ne kapjak ebédet vagy vacsorát. Később mezőgazdasági iskolába mentem, amelyet elvégezve

tudományos fokozatot kaptam, és állattenyésztési, gabonatermesztési és földtani szakember lettem.

Ezután két évre elutaztam Afrikába. Ott teljesült a gyermekkori álmom, együtt dolgozhattam Maur Parkinsonnal. Sokan emlékeznek rá a könyvei miatt, nagy ember.

Két év múlva táviratot kaptam. A St. Louis-i állatkert állást ajánlott nekem. A Nemzeti Egészségügyi Intézet 78 millió dolláros támogatást nyújtott az állatkertnek, és szükségük volt egy állatorvosra, aki az állatkertben kimúlt állatokat boncolta volna.

Én beleegyeztem, odamentem dolgozni, de természetesen nem csak ebben az állatkertben kellett boncolnom az állatokat, hanem a brookwaldsi, chicagói, New York-i, Los Angeles-i és más állatkertekben is. A környezetszennyezésre szuperérzékeny egyedeket kellett megfigyelnem, mert a 60-as években még senki sem volt tisztában az ökológiai problémákkal és katasztrófákkal. Szóval, a halál okainak feltárásához 17500 boncolást végeztem el, és a következő eredményre jutottam: **Minden állat és ember, amely természetes halált hal, a tápanyag hiánya miatt halt meg**”.

A kémiai és biokémiai elemzések eredményei pontosan arra mutattak, hogy a halál a helytelen táplálkozás eredményeként következik be, és ez annyira meglepett engem, hogy visszatértem a marhák táplálásához.

75 tudományos cikket írtam, 8 tankönyvet más szerzőkkel együtt és egy könyvet önállóan. Ezt a könyvet 140 dollárért vásárolták orvostanhallgatók. 1700 újságban közölték a cikkeimet, felléptem tévéműsorokban és sok egyéb helyen.

De akkor, a 60-as években aránylag kevesen voltak, akiket érdekelték volna a munkáim a táplálkozásról. Mit

tehettem? Kénytelen voltam visszaülni az iskolapadba, és orvosi képzettséget szerezni, ami lehetővé tette, hogy használjam azt a tudást, amit még az állatorvosi egyetemen szereztem.

Bármilyen meglepő, de működött. 15 évig dolgoztam Arizonában, ahol közönséges orvosi praxisom volt. Ma szeretném megosztani Önökkel azokat az ismereteket és következtetéseket, amelyeket ez alatt a 10-12 év alatt gyűjtöttem. **És ha csak a 10%-át jegyzik meg annak, amit itt hallani fognak, elég sok kellemetlenséget és szenvedést, meg egy csomó pénzt fognak megtakarítani, és sok évvel meghosszabbítják az életüket.** De ezeket az éveket nem kapják meg csak úgy, csak bizonyos erőfeszítések árán.

Most a legfontosabbat szeretném elmondani.

Az ember élettartamának genetikai potenciálja 120-140 év.

Napjainkban mindössze öt olyan népcsoport van, amelyek képviselői 120-140 évig élnek. Ezek keleten, Tibetben és Nyugat-Kínában élnek. Ezek a népcsoportok szerepeltek James Hilton „Az elveszett horizont” című könyvében, amelyet még 1964-ben írt.

A könyv adatai szerint a legidősebb ember a kínai Li doktor volt, aki Tibetben született. Amikor betöltötte a 150. életévét, a császári kormánytól oklevelet kapott, amely bizonyította, hogy tényleg 150 éves, 1677-ben született. Amikor betöltötte a 200. életévét, akkor egy másik oklevelet kapott. A dokumentumok azt bizonyítják, hogy 256 éves korában halt meg. Amikor 1933-ban meghalt, írtak róla New-York Times-ban és London Times-ban, ahol elég jó dokumentumokkal alátámasztották a leírtakat. Lehet, hogy mindössze 200 éves volt, nem 256 éves...

Kelet-Pakisztanban élt egy népcsoport, akik bogazoknak nevezték magukat. Ők is híresek voltak a hosszú életükről, 120-140 évig éltek. A volt Szovjetunióban grúzok, akik szeretik savanyú tejtermékeket, 120 évig élnek. Az örmények, abházaiak, azerbajdzsániak nagyon jól tartják magukat 120-140 évesen is.

1973-ban, a National Geographic januári számában külön cikk jelent meg azokról az emberekről, akik 100-nál több évet éltek. A cikk bőségesen el volt látva illusztrációkkal, amelyekről annyira híres a lap. A sok fénykép közül három nagyon megmaradt az emlékezetemben.

Az egyik 136 éves nő volt. Fotelben ült, kubai szivart szívott és vodkát ivott, éppen valamilyen ünnepségen vett részt. Nagyon jól mulatott, nem volt ágyhoz kötve egy szociális otthonban, ahol ráadásul havonta 2000 dollárt kellene fizetnie az ellátásért. 136 évesen élvezte az életét.

A másik fényképen két házaspár volt, akik éppen a 100. és a 115. házassági évfordulójukat ünnepelték.

A harmadik fényképen egy férfi volt, aki Örményország hegyvidékein teát szüretelt, munka közben egy kis rádiót hallgatott. Az anyakönyvi bejegyzések – születési dátuma, keresztelési dátuma, gyermekei születési dátumai – szerint ő volt akkor a legöregebb ember a Földön.

A nyugati féltekén a hosszú életükről híres emberek az Andok indiánjai, akik Ecuadorban, illetve Peru dél-keleti részén élnek. A Titikaka-törzs legöregebb képviselői akár 120 évig is élnek.

Guinness Rekordok könyvében szereplő, virginiai lakos Margaret Pitch, mint a legöregebb amerikai, 115 éves korban halt meg. Egy esés következtében hunyt el. Ki találja ki, mitől halt meg? Így van, a csontritkulástól. Ez a nő kalciumhiánytól halt meg. Nála nem volt szívelégtelenség, rák vagy cukorbetegség, de három héttel az esés után

meghalt, mert a szervezetében nem volt elég kalcium. Érdekes, a lánya azt közölte, hogy a halála előtt Margaret Pitch nagyon kedvelte az édességet. Ez az ismert Pike-betegség, majd beszélünk róla.

Általában, ha nagyon hódolunk csokoládénak, és más édességnek, az azt jelenti, hogy a szervezetünkben króm- és vanádiumhiány van.

A nigériai Baue törzs főnöke 126 évesen halt meg. Temetésén az egyik felesége azzal dicsekedett, hogy a férjének halálakor az összes foga megvolt, ami azt jelenti, hogy a belső szervei is kellőképpen ellátták a funkcióikat.

Szíriában 1933. júliusában egy férfi 133 éves korában hunyt el. Nem azért került a Guinness Rekordok könyvébe, mert 133 évet élt, és nem azért, mert 80 éves koráig négyszer megnősült, hanem azért, mert 80 éves kora után még 9 gyermeket nemzett. Ha megszámoljuk, hogy minden gyermek 9 hónapig az anya hasában fejlődik, legalább 1 évig szopik, és még egy év van a gyermekek között, akkor kijön az, hogy ez az ember 100 éves kora után is apa lett. Ezért került bele a Rekordok könyvébe.

Úgyhogy ne búsuljanak uraim, van még remény!

Most pedig következék egy kis tudomány:

Arizonában 1993. novemberében érdekes kísérletet végeztek. Három fiatal pár három évig teljes elszigeteltségbe vonult. Egészséges táplálékon éltek, amelyet saját maguknak megtermesztettek, tiszta levegőt szívtak, és tisztított vizet ittak.

Három év múltán a Kaliforniai egyetem gerontológusai megvizsgálták őket. Minden adat, mint a vérvizsgálat eredménye, és egyéb élettanilag fontos mutatók, belekerültek számítógépbe, amely a következő

prognózist számította ki: ha tovább is így élnek, akkor 165 évig élhetnek.

Ez ismét bizonyítja, hogy 120-140 éves életkor teljesen reális.

Napjainkban az amerikaiak átlagéletkora 75,5 év, az orvosoké pedig 58 év.

Ha igényt tartanak a statisztikai 20 évre, ne menjenek orvosnak.

Van két alapvető dolog, amihez ragaszkodnunk kell, ha hosszú életűek közé akarunk sorolni magunkat.

Ha 120-140 évig akarnak élni, akkor:

Először is, kerüljék a veszélyeket, például, ne lépjenek taposó aknára. Kerülni kell tehát az értelmetlen és szükségtelen veszélyeket. Ha orosz rulettet játszunk, dohányzunk, iszunk, csúcsforgalomban rohangálunk az út közepén, akkor nem hiszem, hogy megéljük a 120. életévünket. Ez humorosan hangzik, de képzeljék el, hogy évente emberek ezrei halnak meg, mert hasonló hülyeségeket művelnek. Én azt szeretném, hogy lehetőség szerint védjék meg magukat. Ha van lehetőségük megelőzni valamilyen betegséget, különösen gyógyíthatatlan betegséget, akkor ezt a lehetőséget meg kell ragadni.

Másodsor, csak azt kell tenni, ami hasznos.

Szükségünk van 90 táplálék-kiegészítőre, ebből 60 ásvány, 16 vitamin, 12 alapvető aminosav és 3 alapvető zsírsav. Összesen 90 kiegészítő a mindennapi étrendünkhöz, amelyek hiánya különböző betegségeket okozhat.

Erről mostanában újságok cikkeznek, a rádióban, a tévében beszélnek róla. Mindenki tud erről, mert az embereket érdekli az egészség, a hosszú életkor, a táplálék-kiegészítők, és az orvosok is állandóan erről beszélnek nekünk. De nem azért, mert ezt követeli meg tőlük az orvosi munkájuk. Azt ne gondolják, hogy az orvosok kérik az

újságírókat, hogy erről cikkezzenek! Nem, ez azért van, mert az ilyenfajta információ növeli az újság eladhatóságát.

A kedvenc cikkem a Time-ban jelent meg 1992. április 6-án. Ha nem olvasták, nagyon ajánlom megszerezni valamelyik könyvtárban, készíteni róla néhány másolatot, és kiragasztani a fürdőszobaajtóra, a hűtő ajtajára.

Ez egy átfogó cikk, amelyben az áll, hogy a vitaminok képesek leküzdeni a rákot, a szív- és érbetegségeket, az öregedés pusztító hatását. A cikk összesen hat oldalán csak egy negatív gondolat szerepel, ez egy orvos gondolata, akinek a cikk szerzője tette fel a kérdést: „Mit gondol a vitaminokról és ásványokról, mint az étrendünk kiegészítőiről?”

Mit válaszolt az orvos? „A vitaminok szedése nem hoz hasznot” – véli Viktor Hubbin, egy New York-i orvosi egyetem professzora. „Minden vitamin, mint táplálék-kiegészítő, a vizeletünket teszi drágábbá”.

Ha megpróbáljuk emberi nyelvre lefordítani ezt a kijelentést, az jön ki, hogy dollárokat pisilünk, ha vitaminokat és ásványokat szedünk, vagyis hiába költjük a pénzünket vitaminokra és ásványokra. Ezt akarta mondani.

Ha ez nyomtatásba került, akkor biztos van benne valami. De kötelességem elmondani Önöknek, miután 14500 állati és 3000 emberi boncolást végeztem a világ különböző pontjain, és mindig egészséges akartam lenni, egészséges gyermekeket, unokákat és dédunokákat akarok, az én véleményem az, hogy ha nem fektetünk be magunknak vitaminokba és ásványokba, akkor az orvosok jólétébe fektetünk be. Szilárdan hiszem, hogy pont mi segítjük elő az orvosok jólétét.

Az 1776. és a második világháború közötti időszakban az amerikai kormány kb. 8,5 millió dollárt költött az egészségügyre és orvosi kutatásokra. Most erre 1,2 milliárd

dollárt költenek évente, és ez nem is elég, mert mindenki ingyenes orvosi ellátást akar.

Én azt mondom, hogy ha a mezőgazdaságban bevezetnénk az emberi típusú orvosi rendszert, akkor fél kiló hús 275 dollárba kerülne. De ha a mezőgazdasági rendszert alkalmazzuk az emberek egészségügyi ellátására, akkor egy öttagú család egészségbiztosítása 10 dollár lesz havonta. Lehet választani.

Az a szilárd meggyőződésem, hogyha gazdaggá tesszük az orvosokat a biztosítás és az állami támogatások formájában, akkor ők is tartoznak nekünk valamivel. Kötelesek legalább megküldeni nekünk az információt a legújabb orvosi kutatások eredményeiről.

Valaki az itt lévők közül kapott valaha is ilyen információt az orvosától? Nem. Érdekes, nem? De nekem nagy mennyiségű információ van a tarsolyomban. Szeretném megosztani ezt Önökkel.

Első. A gyomorfekély. Bizonyára hallották már, hogy a gyomorfekélyt a stressz váltja ki. Az állatorvosok már 50 éve tudják, hogy a sertéseknél a gyomorfekélyt egy baktérium okozza. Mi nem engedhetjük meg magunknak a drága műtétet a sertés gyomrán, de ha megengedhetnénk, akkor a flekkenünk 275 dollárba kerülne.

Létezik egy **bizmar** nevű ásványi anyag, amelynek a segítségével a gyomorfekély a sertéseknél műtét nélkül is gyógyítható. Ezt meg is tettük a bizmar, egyéb **ásványok és tetraciklin** segítségével.

Az egészségügyi intézetek csak 1994. februárjában közölték, hogy a gyomorfekély nem a stressz következménye, hanem baktérium okozza, és gyógyítható. Pedig a kutatók általában így nyilatkoznak: „...reménykeltő eredményeket mutat, amelyek jótékony hatással lehetnek...” Itt pedig kertelés nélkül nyilatkoznak, hogy a gyomorfekély

„gyógyítható”. Azt írják: „a gyomorfekély a bizmart és a tetraciklint kombináló új módszer segítségével gyógyítható”. Aki nem tudja, mi a bizmar, menjen el egy gyógyszertárba és 2 dollárért vegyen meg egy üveg rózsaszínű folyadékot. Az a neve, hogy peptobizmar. Naponta egy teáskanállal a gyomorfekély gyógyítható. Lehet 5 dollárért meggyógyulni, vagy műtőbe vonulni. Választhatnak.

Nos, melyik a második leggyakoribb halálos betegség az amerikaiak között? Így van, egy szörnyű betegség, **rák a neve**.

1993. szeptemberében a Bostoni onkológiai intézetben kijelentették, hogy egy rákellenes diétát dolgoztak ki. A kutatások Kínában folytak, annál az egyszerű oknál fogva, hogy a kínai Hinaj tartományban regisztrálták a legmagasabb megbetegedési szintet.

Öt éven át 29000 embert vizsgáltak. A betegek kétszer akkora adag vitamint és ásványi anyagot kaptak, mint amennyit az amerikaiak esetében javasoltak. Vagyis ha a javasolt napi C-vitamin mennyiség 60 mg, akkor a betegek 120 mg-ot kaptak.

Alan Paul, egy ismert amerikai orvos, azt mondta, hogy ha el akarjuk kerülni a rákos megbetegedéseket, akkor naponta 10000 mg C-vitamint kell szednünk.

Az lett az eredmény, hogy azok az orvosok, akik hevesen vitatkoztak Alan Paullal, már itt hagyták ezt az árnyékvilágot (nyugodjanak békében), ő pedig él és virul. Alan Paul most 94 éves, naponta 14 órát dolgozik, hetente 7 napot, egy farmon él Kaliforniában, San Francisco-i egyetemen tanít.

Csak rajtunk múlik, hogy a rég elhunyt orvosok tanácsait fogadjuk meg, vagy dr. Paul véleményét támogatjuk. Szóval, teljesen normális dolog, ha dupla adag C-vitamint és A-vitamint szedünk, semmi baj nem lesz

belőle. Ezenkívül szükség van még cink, riboflavin, molibdén, stb. bevitelére is.

Van még egy különösen hasznos anyagcsoport: az E-vitamin, a béta-karotin és a szelén.

Abban a betegcsoportban, ahol a betegek 5 éven keresztül E-vitamint, béta-karotint és szelént kaptak, a halálozás 9%-kal csökkent, vagyis minden 100 halálra ítélt betegből 9 ember túlélte. A Hinaj tartományban leggyakoribb betegségek, a gyomor és a nyelőcsőrák esetében 21%-uk élte túl. Ebben az esetben az orvosnak kellene átadnia ezt az információt. Ha már nem akart felelősséget vállalni, legalább lehetővé tette volna a választást.

Ezek miatt én egyszerűen nevetségesnek tartom a páciensekhez való hozzáállásukat. Másfelől, ez is egy újabb bizonyítéka az orvosok közönyének.

Megyünk tovább. **Ízületgyulladás.** 1993. szeptemberétől a Harvard és Bostoni Egyetem egészségügyi kutatóintézeteinek kórházaiban csirkeproteinnel kezelték azokat a betegeket, akiknek ízületi gyulladás következtében meg voltak dagadva az ízületeik. Olyan betegeket választottak ki, akiknek az állapotát gyógyszeres kezeléssel nem sikerült javítani. Ők aszpirin-, meztroxiid-, prednizolon-, kortizon-injekciókat, és különböző fizioterápiás kezeléseket kaptak. Egyetlen lehetőségük maradt, a műtéti ízületcsere.

Ekkor azt mondtam: „Figyeljete, ezek az emberek már annyit szenvedtek, hogy esetleg hajlandóak lennének még 90 napig szenvedni, én meg egy kísérletet elvégeznék.” A kísérletre 29 beteg volt hajlandó. Ezek az emberek, akiken az orvosok már semmilyen egyéb módon nem tudtak segíteni, a következő kezelést kapták: minden reggel egy púpos kanál aprított csirkeporc, narancslében elkeverve. 10

nap után minden fájdalom és gyulladás elmúlt, 30 nap múlva a betegek már megengedhették maguknak az ízületeik óvatos használatát, három hónap elteltével teljesen helyreálltak az ízületek funkciói.

Most pedig megnevettem Önöket.

A nevetséges momentum az, hogy a Harvard kórházában kísérletet végző orvos kijelentette, hogy a csirkeporc gyógyszer. Ha képes meggyógyítani a betegséget, akkor gyógyszernek minősül, amit receptre kell felírni. Rögtön láttuk, ahogy pörög és számol az agya: „... 300 dollár egy kapszula, összesen 25 beteg...”.

De ha nem akarunk ezzel vesződni, elég bemenni a gyógyszertárba és megvenni egy **noxigelon** nevű szert. A nők nagyon jól ismerik ezt, a haj és a köröm erősítésére használják. A fő összetevője a marhaporc, amely jól fogja majd erősíteni az Önök porcait és csontjait. Ha naponta bevesznek fél teáskanállal, narancslében keverve, ráadásul kolloidásványokat is szednek, minden 100 fontra 1 unciát számolva, akkor ha a következő alkalommal idejövök, majd felszaladnak a színpadra, és össze-vissza csókolgatnak és ölelgetnek, ha egyáltalán eszükbe jut még az ízületgyulladás.

Hallott már valaki az **Alzheimer-kórról**? Most mindenki tud róla, pedig amikor én kisfiú voltam, ez a betegség egyszerűen nem létezett. Most viszont az egyik legelterjedtebb betegség, amely minden második, 70 év fölötti embert megtámad. Ijesztő adat. Hogy lehet megállapítani ezt a betegséget korai stádiumában az állatoknál, és hogy lehet meggyógyítani? El tudják képzelni, mekkora veszteség érne egy farmert, ha az anyakoca elfelejtené, miért is ment oda az etetőhöz?

Emiatt az állatorvosok már 50 évvel ezelőtt elkezdték vizsgálni a betegséget, és igyekeztek meggyógyítani azt. Megpróbáltunk nagy adag E-vitaminnal eredményt elérni. A

házi orvosuknak illetl volna küldenl egy levelet 1992. júliusában, amikor a Kaliforniai Egyetem San Diegói orvosi tanszéke közzé tette, hogy az E-vitamin lassítja a memóriavesztést Alzheimer-kór esetében. És csak 50 évvel maradtak le az állatorvosokkal szemben.

Éppen ezért talán biztonságosabb lenne állatorvoshoz fordulni. Aztán mondják, kinek volt már szerencséje a **vesekőhöz**? Igen, látok néhány kezet.

Az orvos mitől tiltotta el legelőször az étrendben? Kalciumtól. Semmi tejtermék, semmi leves, semmi étel, amiben kalcium van. Szentül hittek abban, hogy a vesekő az ételben található kalciumból képződik.

Valójában a vesekő a saját csontjainkból képződik. Amikor kalciumhiány van, akkor jelennek meg a vesekővek. Már ezer éve tudják az emberek, hogy a háziállatoknál a vesekő megelőzéséhez több kalciumot, magnéziumot és bört kell adni nekik. De a marhák, birkák és kecskék anatómiája olyan, hogy ha megjelennek náluk a vesekővek, akkor egyszerűen kimúlnak. Ha az emberben jelenik meg a vesekő, akkor csak sajnálja, hogy nem tud meghalni, akkora fájdalmat érez.

Mi tudjuk, hogy kell megelőzni ezt a betegséget. Még 1993-ban kellett volna levelet kapniuk a házi orvostól, amelyben az áll, hogy a kalcium csökkenti a vesekő megjelenésének kockázatát. Több mint 40000 páciént vizsgáltak, akiket öt kategóriába soroltak. Abban a csoportban, ahol a legnagyobb volt a kalciumadag, senkinek sem volt vesekőve.

Emlékeznek, mondtam Önöknek, hogy az orvosok 58 évet élnek, mi pedig 75-öt? Nos, egy csoport profi, akik megmondják nekünk, hogy kell élni, bizonygatják nekünk, hogy tilos a só, a koffein, a vaj, inkább a margarint kell ennünk, és nem csinálni semmiféle hülyeséget, 58 évesen meghalnak; eközben azok, akik

120-140 évig élnek, egy csésze teába beletesznek egy darabka sót is. Márpedig ők naponta 40 csészével is megisznak, vajjal főznek és 120 évig élnek.

Akkor most kinek higgyünk? Azoknak, akik 120 évet élnek, vagy akik 58-at? Önökön áll a döntés.

Bár vannak orvosok, akiket én nagyon is tisztelek. Köztük van a Stuart Cartred doktor, 38 éves háziorvos.

Az **aneurizma** a szakterülete. Ez egy olyan betegség, amikor a szövet rugalmasságának elvesztése következtében gyenge artéria kitágul.

1957-ben megtudtuk, hogy az aneurizma oka a szervezet rézhiánya. Akkor egy olyan projekten dolgoztunk, amelynek során 200 ezer pulykát figyeltünk. Különleges tápot kaptak, amibe 90 különböző tápanyagot adagoltak. Az első 13 hétben az állománynak a fele elpusztult. Boncoláskor kiderült, hogy mindnek aneurizma volt a halál oka. Miután a farmerek megduplázták a réz mennyiségét, 500 ezer pulykát felneveltek úgy, hogy egy sem pusztult el aneurizma miatt.

Ezt a kísérletet elvégeztük egerekkel, macskákkal, kutyaival, marhákkal, sertésekkel, stb., és arra a következtetésre jutottunk, hogy ezt a betegséget a rézhiány okozza.

A **korai őszülés** az első tünete annak, hogy **rézhiány** van kialakulóban. Ráadásul a bőr összeráncosodik, mert a szövetek rugalmassága csökken, karikás lesz a szemkörnyék, barázdált lesz az arc, olyan lesz az ember, mint egy aszalt szilva.

Aztán, van olyan probléma is, mint a **visszér**. Ennek az oka az, hogy csökken a szövetek rugalmassága, az egész test petyhüdt lesz, lóg a has, az arc, a mell, rohanunk a plasztikai sebészhez. Pedig olcsóbb, praktikusabb és biztonságosabb kolloid-ásványokat szedni.

Most pedig egy másik orvost mutatok be Önöknek: Martin Cartert. 57 éves korában meghalt. A Harvardon szerezte meg az orvosi diplomát, a Yale-en pedig doktori címet kapott. Boncoláskor **aorta-aneurizmát** állapítottak meg nála. Az orvos **rézhiánytól** halt meg. Neki is olcsó volt a vizelete.

Egy másik példa. Egy elég híres jogász Detroitból, Helen Joyce Walter 44 évesen halt meg. Az egyik legdivatosabb sportklubot látogatta, tudják, mostanában a nők acélkemény csontokat akarnak kicsi ráfordítással. Ő is aneurizmában halt meg. Boncolásakor a tünetek egyfajta bénulásra, vagy bevérzésre emlékeztettek. Ennek is a **rézhiány** volt az oka. Neki sem volt drága a vizelete.

Hallott már valaki Stuart Burkerről? Ő öt nagy visszhangot kiváltó könyvnek a szerzője. A könyvek egészségről, diétáról, táplálkozásról szólnak. Az orvosi diplomát az egyik legjobb bostoni egyetemen szerezte meg. A könyvekben a fogyás diétájáról van szó. Húszéveseknek írta a könyveit, ő pedig 40 évesen meghalt.

Szeretnék a példáját és a diétáját követni? Negyvenévesen halt meg, kardioamepátiában, amelynek oka a szelénhiány. A farmerek egyszerűen bemennek a tápszerboltba és megveszik a szelént injekcióban vagy tablettában az állataiknak, hogy megelőzzék ezt a betegséget.

Dr. Stuart Burker, aki öt könyvet írt a táplálkozásról, 40 évesen halt meg szelénhiányban. Neki sem volt túl drága a vizelete. Higgyék el, a kardioamepátiát meg lehet előzni pusztán napi 10 centért, és ha ezt nem teszik meg, akkor tiszta bolondok. Másképp nem is tudom kifejezni magam, ha nem hajlandóak napi 10 centet szelénre költeni, hogy megmentsek a tulajdon életüket.

Gale Clark 47 évesen főkardiológus volt Saint Louisban. Találják ki, miben halt meg? Kardiomiopátikus

rohamban. Biztosan látták már, ahogy a tehének, akik sok kalciumot veszítenek a tejjel, kavicsokat, csontokat, mindenféle idegen anyagot rágcsálnak. Jó farmer ilyenkor gondoskodik arról, hogy a táp több ásványt tartalmazzon, mert különben megeszik az istállót is.

Embereknél is gyakran látni az ilyesmit. Mint tudjuk, a kismamák állandóan valamit kívánnak, folyton bökdösik a férjüket: „Hé! Kelj fel, hozz nekem fagylaltot savanyú uborkával!” Ez azért van, mert a fejlődő magzat elveszi a szervezetéből a szükséges ásványokat.

Egy kis tanács: Vizsgálják meg a kezüket és az arcukat. Ha rózsaszínű foltokat látnak, akkor ez a szelénhiány korai tünete. Ha találtak ilyet, akkor 6 hónapig szedjenek kolloid formájú szelént. Mind el fog tűnni. Fél év alatt ezt a folyamatot meg lehet fordítani. Ha ugyanis a foltok kívülről eltűnnek, eltűnnek belül is, a belső szervekről, az agyról, a szívről, a májról, a veséről.

Kinek van alacsony **vércukorszintje**? Jó, kb. a 10%-nak. Biztosan láttak már hiperaktív gyerekeket, akik rávetik magukat cukorra.

A króm és a vanádium hiánya alacsony vércukorszinthez vezet.

És ha ezt figyelmen kívül hagyjuk, akkor fejlődik ki a mindenki által ismert betegség, a **cukorbetegség**.

Ami az ónhányt illeti, az olyan elterjedt tünetben mutatkozik, mint a kopaszság a férfiaknál. Amint látom, a jelenlévők közül sokaknak szemmel látható **ónhány** van. És ha nem szüntetjük meg ezt a hiányt minél hamarabb, sükettség is fejlődhet ki.

Következik a **bórhány**. A nőknek a bórt ismerniük és tisztelniük kell. Segíti a kalcium megtartását a csontokban, véd a csonttritkulástól. Elősegíti az ösztrogén, férfiaknál a tesztoszteron termelését. Ha nem veszünk magunkhoz elegendő mennyiségű bórt, akkor drága hölgyeim, nagyon

meg fogják szenvedni a **változó kort**. A férfiaknál még rosszabb. Korai impotencia fenyegeti őket.

A **cinkhiány** első tünete, amikor elveszítjük a szaglásunkat és ízlelőképességünket. Amikor nem ízlik az ebéd, amit a felesége főzött, és panaszkodik, hogy semmi ízt nem érez. „Én egész nap a konyhában toporogtam, hogy finom ebédet főzzek neked, te pedig meg sem dicséred!” „Érdekes, én bementem a konyhába, de semmi illatot nem éreztem”. Ez a cinkhiány. Az állatkísérletek bebizonyították, hogy van kb. 7 ásvány, amely kétszeresére hosszabbítja meg az életüket. Emlékeznék, hogy mondtam, hogy az embernek 90 tápanyagra van szüksége: **60 ásványra, 16 vitaminra, 12 aminosavra és 3 zsírsavra**.

Nagyon szerencsések vagyunk, mert a növények képesek megtermelni nekünk a szükséges aminosavat, vitamint és zsírsavat. Nekünk csak az kell, hogy naponta 15-20 növényi összetevőt iktassuk be az étrendünkbe helyes kombinációban, és megkapjunk minden szükséges tápanyagot. Elvileg ez lehetséges, de az amerikaiak többsége mégsem teszi ezt. Az átlagos amerikai úgy véli, hogy ha egy kis chips formájú krumplit evett, akkor teljesítette a napi zöldségradagot. Attól függetlenül, hogy elvileg lehetséges lenne megkapnunk a szükséges mennyiségű vitamint, aminosavat és zsírsavat a szükséges arányban a napi diétánkban, gyakorlatilag kevesen teszik ezt. Ezért, ha Önöknek is drága az életük, mint nekem a sajátom, az unokáim és dédunokáim élete, akkor Önök is maguk gondoskodjanak arról, hogy biztosítsák a szükséges mennyiségű tápanyagot, mert garantálom, ha nem teszik ezt meg, akkor nem fognak 120 évig élni.

Egy másik történet, az ásványok. Ez egy tragikus történet, mert a növények már nem tartalmazznak ásványokat

semmilyen formában. Ezek már hiányoznak a talajból, így nincsenek meg a növényekben sem.

Készítettem egy másolatot az Egyesült Államok Szenátusi üléséről. 74. kongresszus, második ülés, 2.64. dokumentum. Az áll benne, hogy az ásványtartalom a farmjaink talajában teljesen lecsökkent, ezért a learatott termés, akár gabona, akár zöldség, akár gyümölcs, nem tartalmaz ásványokat. Az emberek, akik ezekkel az élelmiszerekkel táplálkoznak, megbetegszenek az ásványok hiánya miatt. Az egyetlen módszer ennek a megelőzésére és gyógyítására a táplálék-kiegészítők alkalmazása. Ez áll a dokumentumban, amelyet 1936-ban írtak alá a Kongresszusban.

Azóta jobbra fordult a dolog? Nem, nem lett jobb. Sajnos, még rosszabb is lett a helyzet. Ennek az az oka, hogy a farmerek nátriummal, foszforral és káliummal javítják a talajt. Három komponenssel különböző kombinációban, és senki sem kényszerítheti rá a farmert, hogy még 60 elemet adagoljon a földbe, mert attól nem függ a termés mennyisége. Ezért minden egyes termés kivonja a földből az összes lehetséges ásványt. És ha a 60 helyett csak 3 ásványt pótolunk vissza, akkor a dolog úgy néz ki, mint amikor havonta 3 dollárt teszünk a számlánkra, de 60-at veszünk ki. El tudják képzelni, mi lesz a számlánkkal. Megszűnik.

Elmondom Önöknek, hogy az egészségünk is a katasztrófa szélén van, mert a talajban már nincsenek ásványok, és emiatt mi együtt és külön-külön teljes felelősséget viselünk az egészségünkért, a tudatos kiegészítő ásványpótlásért.

Gyakran megkérdeznék: „És 1000 évvel ezelőtt mit csináltak az emberek, amikor nem is voltak műtrágyák, pedig sokan éltek hosszú életet. Mit gondolsz az egyiptomiakról, indiaiakról, kínaiakról?”

Ők hatalmas folyók mentén éltek: Nílus, Gangesz, Sárga folyó, amelyek évente megáradtak, és mindent elárasztottak. Találják ki, mi történt ilyenkor? A víz iszapot és hegyi homokot hozott ezermérföldnyi távolságra. És az emberek imádkoztak minden istenhez, és köszönték az áradást. Mi azért imádkozunk, hogy ne legyen áradás. Pedig az áradás gazdagítja a talajt termékeny iszappal és ásványokkal, ezzel gazdagítja a learatott termést is.

Filipposz király, Nagy Sándor apja feleségül vett egy 12 éves lányt, Kleopátrát, Egyiptom hercegnőjét. A lány egyáltalán nem hasonlított a méregdrága ruhában és sminkben járó Elizabeth Taylorra. Lapos mellű, soványka teremtés volt. Miért vette mégis feleségül a király? Azért, mert Egyiptomban volt a legjobb a gabona. Mindenki tudta ezt, márpedig a makedón hadsereg éppen az egész világot készült meghódítani. Szükség volt a legjobb minőségű élelmiszerre a katonáknak, hogy 20 órás menet után tudjanak 6 órát küzdeni és győzni. Ha kimerült talajon termesztett gabonával táplálkoztak volna, akkor 20 perc után már azt kiabálták volna: „Édesanyám, vigyél haza”. Filipposz tudta, hogy Egyiptom az a hely, ahonnan a legjobb gabonát lehet szerezni. Az áradások ellátták a talajt kitűnő ásványokkal. Minden, művészetekben és technológiákban fejlett kultúra ilyen helyről származik. Az ilyen helyen élő emberek a legjobb szellemi potenciállal rendelkeztek, mert az étrendjük ásványokban gazdag volt.

Most pedig a következőt teszem.

Példának veszek néhány ásványt, hogy elképzelésük legyen, miért annyira fontosak. Csak egy párat említek meg, de az összes ásványra igaz ez. Legelőször tekintsük a legelterjedtebb ásványt, a kalciumot. Mindenki ismeri.

A kalciumhiány az oka megközelítőleg 147 különböző betegségnek.

Néha a betegségnek emberi neve van. Ilyen például a **Bell's Palsy**, amikor az arc egyik fele eltorzul. Ez még nem bénulás, csak az arcideg parézise. A kalcium hiánya okozza.

Csontritkulás: ez a betegség a 10. helyet foglalja el a felnőtt lakosság elhalálozási okainak körében. Ez egy nagyon költséges betegség. A csípőprotézis műtétje 35000 dollárba kerül, de ha ne adj Isten, két protézisre van szükség, akkor 70000 dollárba. Ha biztosításunk van, akkor szerencsések vagyunk, mert akkor ingyen megcsinálják.

A virginiai Mrs. Pitch, aki 115 éves korban halt meg, ha emlékeznek, az esés utáni következményekbe halt bele. Amennyire én tudom, az állatoknál nincs csontritkulás. Például, van egy 100 tehénből álló csordája, és idén nem született borjú, amelynek az eladásából fedezni lehetne költségeket. Pedig ki kell fizetni a takarmányt, az állatorvost, karban kell tartani a farmot és a legelőt, javítani a kerítést, stb. Felhívja az állatorvost: „Mi történt? Nem kellene túladni ezeken a teheneken?” Az állatorvos eljön, megvizsgálja a teheneket, és azt mondja, hogy a tehenekkel nincs semmi baj. Majd megvizsgálja a bikát és kijelenti: „Itt a probléma, bikának csontritkulása van, és ilyen csípőízületekkel nehéz a dolga a tehenekkel”. Ahhoz, hogy megelőzzük ezt a betegséget, a borjúnak mindössze napi 10 cent értékű kalciumot kell adni, és sosem lesz csontritkulása.

A fogágy- és ínygyulladás megelőzése érdekében a fogorvosok szerint javasolt minden étkezés után fogat mosni és fogselymet használni. Állatorvosként állatok százezreivel találkoztam, egerekkel, patkányokkal, nyulakkal, kutyákkal, birkákkal, disznókkal, lovakkal, oroszlánokkal, tigrisekkel és medvékkel. Ők nem szenvednek ínybetegségekben, de nem használtak fogselymet sem. Igaz, a leheletük nem éppen virágillatú, de az ínyeik egészségesek. Annak az oka, hogy az állatoknál nincs fogínysorvadás, ugyanaz: nincs kalciumhiányuk.

Menjünk tovább, vegyük az **ízületgyulladás problémáját**. Emlékeznek, már szóba került a csirkeporc és a zselatin. Az ízületgyulladást 85%-ban az ízület csontvégeinek ritkulása okozza. Létezik közönséges ízületgyulladás (arthritisz), oszteoarthritisz, lumbágó, reuma, és mind a csontritkulás következménye.

Tovább, **magas vérnyomás**. Az első, amit javasol az orvos: csökkenteni a sót az étrendünkben. Ezt mindenki tudja, mert nagyon régóta ezt sulykolják belénk. De jussanak eszünkbe a tehenek. Az első, amit a farmer a takarmányba tesz: egy darab só.

Egyetlen farmer sem lesz versenyképes, ha nem ad sót a jószágának. Egyszerűen belehal az állatorvos számláinak látványába, meg fog örülni. Nekünk pedig azt javasolják, hogy a só nem szükséges, sőt ártalmas, hogy elég az a só-mennyiség, ami benne van a kenyérben, a salátában.

Ne higgyék el. Képzeljék el, hogy egy orvos, aki 58 évet él, azt mondja: „Ne egyenek sót, ne egyenek vajat”, azok pedig, akik 120 évet élnek a sót is, a vajat is fogyasztottak.

Próbáljanak választani.

Kialakítottam egy 5000 fős kísérleti csoportot, akik magas vérnyomásban szenvedtek, és naponta dupla adag kalciumot adtam nekik. Néhány hét múlva abbahagytam a kísérletet, mert az alanyok 65%-ánál rendbejött a vérnyomás, csak a megduplázott kalciumadagtól. Amikor ezek a páciensek megjelentek a kezelőorvosuknál, az orvos felkiáltott: „Ó! Milyen jó a vérnyomása, mit szedett?” Kísérleten vettem részt, dupla adag kalciumot kaptam” – válaszolta a páciens.

A következő probléma az **izomgörcs**. Éjszaka felébred, és nem tudja megmozdítani a lábát. Mindannyian tapasztaltuk ezt. Ez általában a kalciumhiány jele.

Következik a **posztmenstruációs szindróma**, lelki-fizikai állapot, amelyet hisztérikoektómiának szoktunk nevezni. A San Diego-i Kaliforniai Egyetemen a napi kalciumadag megduplázását javasolták, és a lelki és fizikai tünetek 85%-a megszűnt.

Az utolsó probléma, a **derékfájás**. Az amerikaiak 85%-a szenved derékfájásban, attól függetlenül, hogy számítógép előtt ülnek, teherautókat rakodnak, vagy buszt vezetnek. Ez egy nagy amerikai tragédia. Valójában a derékfájás a csigolya csonttritkulása, függetlenül attól, hogy van probléma a porckoronggal, vagy nincs. Ha a porckorongnak nincs mibe kapaszkodnia, a csigolya elvékonyodik, elpusztul, különösen, ha még rézhiány is jelen van.

Beszéljük még a **cukorbetegségről**. Ezt a problémát mindenki ismeri, az Egyesült Államokban ez a harmadik leghalálosabb betegség. Olyan szövődményekkel, mellékhatásokkal jár együtt, mint a vakság, veseelégtelenség, különböző fokú szív- és érproblémák. Ha cukorbetegsége van, akkor átlagosan kevesebbet fog élni, mint az, akinek nincs.

1957-ben az állatorvosok megtudták, hogy a cukorbetegség megelőzhető és gyógyítható ásványok segítségével. Ez hivatalosan megjelent abban a szaklapban, amely a nemzeti orvostudományi intézményeket képviselte: **„a cukorbetegség megelőzhető és gyógyítható króm és vanádium segítségével”**.

Csak a vanádium már magában is képes helyettesíteni az inzulint a felnőtt cukorbetegéknél, jelentette ki a Vancouveri Orvosi Egyetem és British Columbia-i Egyetem Orvostudományi Intézete. Természetesen nem tudják az inzulin adagolását azonnal megszüntetni. Sokuknak ehhez 4-6 hónapra van szükségük, vagyis ez egy fokozatos folyamat, mialatt állandóan megfelelő mennyiségű krómot

és vanádiumot kell szedni. Saját szememmel láttam, milyen jól működik ez páciensek százainál.

Nagyon jó lenne, ha sikerülne nekem meggyőzni Önöket, hogy az ásványokat külön szedni kell, nem érdemes várni, hogy azok ételmiszerrel bejuttanak a szervezetünkbe. Különösen nem kell függeni attól, ami be van csomagolva dobozokba, zacskókba, üvegekbe.

Háromféle ásványi anyag van, amelyekre külön figyelmet kell fordítanunk.

1. típus: fém formájú ásványok. Ezeket általában kövekből nyerik ki. Felszívódásuk 8-12%. Ha elérjük a 25-40 éves kort, a felszívódásuk 3-5%-ra csökken.

Nagyon rossz, ha olyasmit szedünk, mint a kalcium-laktát, ami közönséges fém-ásvány. Tegyük fel, hogy 1000 mg-os tablettákban van. Akik naponta 2 tablettát szednek, sokan mondták: „Doktor úr, én nagyon sok kalciumot szedek. A rádióban hallottam egy adást az ízületgyulladásról, és naponta 2000 mg kalciumot szedtem, de az nem volt jó hatással az ízületgyulladásomra, sőt, rosszabbul lettem”.

Kérdezem: „Pontosan milyen kalciumkészítményt szedett?” Válasz: „Kalcium-laktátot”. Hát itt van a hiba, mert ebből a mennyiségből csak 250 mg a fém-kalcium, a maradék 750 mg pedig laktóz és tejcukor. Ha figyelembe vesszük, hogy ebből csak 10%-ot tudunk hasznosítani, a 250 mg-nak a 10%-a 25 mg. Vagyis ha két tablettát szedünk belőle, akkor az nem 2000 mg kalcium, hanem csak 50 mg. Úgy néz ki, hogy a szükséges kalcium-mennyiség beviteléhez az ilyen tablettából naponta 90-et kell bevinnünk, minden evéskor 30-at. És ne felejtjük a maradék 59 ásványt.

A 60-as években a mezőgazdaságban elkezdték alkalmazni „Cal added” (kalcium hozzáadásával készült) ásványokat.

Ezek olyan fém-ásványok, amelyekben a fématom be van burkolva aminosavakkal, proteinekkel és enzimekkel. Ez a forma 40%-ig növeli a felszívódást. Éppen ezért vetette rá magát az ötletre az élelmiszeripar.

A harmadik csoport a kolloid-ásványok.

Ezek rendelkeznek a legnagyobb abszorpciós képességgel, márpedig az abszorpció, a felszívódás érdekelt minket elsősorban.

A kolloid-ásványok 98%-ig felszívódnak, ami 2,5-szer több, mint a „Cal added” ásványok, és tízszer több, mint a fém-ásványok felszívódása. A kolloid-ásványok csak folyadék formában léteznek, és csak nagyon apró részecskékben, 7000-szer kisebbek a vörösvérsejtnél. Minden részecske negatív töltést hordoz, a vékonybél fala pedig pozitív, elektromágneses mező keletkezik, amely a bélfal felé koncentrálja a fémrészecskéket. Mindez együttvéve 98%-os felszívódást eredményez.

A növények nagyon érdekes szerepet játszanak a kolloid-ásványok keletkezésében. A szövetekben átalakítják a fém-ásványokat kolloid-ásványokká. Amikor elfogyasztjuk a növényeket, az ásványok felgyülemlenek a szervezetünkben, és hasznosítani tudjuk őket.

De mivel a talajunkban nincsenek fém-ásványok, a termés sem tartalmaz elegendő mennyiségű ásványt. Minden hosszú életű ember, aki 120-140 évet élt, sok közös vonással rendelkezik. Mindegyik magashegyi falvakban élt, 2500-4000m magasan a tengerszint fölött. Lakóhelyükön évente kevesebb, mint 5cm csapadék esik, vagy egyáltalán nem esik. Ezek nagyon száraz régiók. Mit gondolnak, hogy nyerik az ivóvizüket? Hóolvadásból. A víz, amely az örök hó alól folyik, nem annyira tiszta és átlátszó, ha pohárba töltjük, akkor sárgás-fehér vagy kékes-fehér színű. 60-72 ásványt tartalmaz.

A Titikaka-tónál vagy Tibetben az ilyen vizet jégtejnek nevezik, és nem csak isszák, de ami sokkal fontosabb, öntözik a földjeiket is évről évre, nemzedékről nemzedékre már 2,5-5 ezer éve. És náluk nincs cukorbetegség, szív-elégtelenség, magas vérnyomás, ízületgyulladás, csontritkulás, rák, szürke hályog, születési rendellenesség, börtön, kábítószer, adók, orvosok, és 120-140 évig is élnek betegségek nélkül. Mit gondolnak, fontosak a kolloid-ásványok?

És minden olyan nap, amikor nem vették be az ásványokat, lerövidítették az életüket néhány órával, vagy akár nappal.

Gondolkozzanak ezen és legyenek egészségesek!

<http://egeszsegkore.tiensbazis.com/book/biokalciumok>